

Briuselis, 2018 05 24
COM(2018) 315 final

2018/0162 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

**kuria iš dalies keičiama Direktyva 2008/106/EB dėl minimalaus jūrininkų rengimo ir
panaikinama Direktyva 2005/45/EB**

(Tekstas svarbus EEE)

{SWD(2018) 239 final}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

1.1. Pasiūlymo pagrindimas ir tikslai

Žmogiškojo veiksnio svarba žmogaus gyvybės apsaugai jūroje ir jūros aplinkos apsaugai Sąjungos lygmeniu pripažinta dar XX a. paskutinio dešimtmečio pradžioje¹. Buvo laikoma, kad aukštam saugos lygiui užtikrinti ypač svarbu gerinti jūrininkų lavinimą, rengimą ir atestavimą. ES lygmeniu tas tikslas pasiektas priėmus Direktyvą 2008/106/EB (su pakeitimais)², kuria nustatyti minimalūs rengimo ir lavinimo standartai. Ši direktyva ES lygmeniu integruoja Tarptautinės jūrų organizacijos (IMO) parengtą tarptautinę jūrininkų rengimo, atestavimo ir budėjimo reikalavimų sistemą, kuri turi būti taikoma pagal 1978 m. Konvenciją dėl jūrininkų rengimo, atestavimo ir budėjimo normatyvų (toliau – JRAB konvencija) su pakeitimais.

Direktyvoje 2008/106/EB taip pat numatytas bendras ES mechanizmas, kuriuo grindžiamas trečiųjų šalių jūrininkų lavinimo, rengimo ir atestavimo sistemų pripažinimas. Be to, direktyvoje nustatyta, kad Komisija, padedama Europos jūrų saugumo agentūros (EMSA), turi reguliariai tikrinti, ar valstybės narės ir trečiosios šalys laikosi atitinkamai Direktyvoje 2008/106/EB ir JRAB konvencijoje nustatytų reikalavimų.

Skatinti profesinį jūrininkų judumą Europos Sąjungoje, palengvinant valstybių narių išduotų jūrininkų atestatų tarpusavio pripažinimą, buvo Direktyvos 2005/45/EB³ tikslas. Direktyvoje nustatyta supaprastinta valstybių narių išduotų jūrininkų atestatų pripažinimo tvarka. Tikslas buvo užtikrinti, kad visi jūrininkai, kurie yra įgiję kvalifikaciją valstybėje narėje ir turi tokią kvalifikaciją patvirtinančius atestatus, galėtų dirbti su bet kurios valstybės narės vėliava plaukiojančiuose laivuose.

Atlikus vertinimą padaryta išvada, kad abi direktyvos atitinka savo tikslus ir kad pirminiai jų tikslai ir su jomis susiję lūkesčiai iš esmės pasiekti. Tačiau taip pat nustatyta elementų, kurie sumažino teisinės sistemos veiksmingumą ir efektyvumą. Šiuo pasiūlymu siekiama išspręsti nustatytus probleminius klausimus.

Bendrasis šio persvarstymo tikslas – supaprastinti ir racionalizuoti esamą ES jūrininkų rengimo ir atestavimo reglamentavimo sistemą, siekiant: i) užtikrinti, kad ES taisyklės atitiktų tarptautinę sistemą; ii) pertvarkyti centralizuotą trečiųjų šalių pripažinimo mechanizmą, siekiant padidinti jo efektyvumą ir veiksmingumą; iii) padidinti teisinį aiškumą dėl valstybių narių išduotų jūrininkų atestatų tarpusavio pripažinimo.

¹ 1993 m. sausio 25 d. išvadose dėl jūrų saugumo ir taršos prevencijos Taryba pabrėžė žmogiškojo veiksnio svarbą saugiai eksploatuojant laivus. Be to, savo 1993 m. birželio 8 d. Rezoliucijoje dėl bendros saugių jūrų politikos Taryba išklė tikslą atsisakyti kvalifikacijos reikalavimų neatitinkančių įgulų ir pirmenybę suteikė veiklai, kuria siekiama tobulinti rengimą ir lavinimą, parengiant bendrus minimalaus svarbiausias pareigas einančių darbuotojų rengimo normatyvus.

² 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/106/EB dėl minimalaus jūrininkų rengimo (OL L 323, 2008 12 3, p. 33). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/35/ES (OL L 343, 2012 12 14, p. 78).

³ 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/45/EB dėl valstybių narių išduotų jūrininkų atestatų abipusio pripažinimo (ES OL L 255, 2005 9 30, p. 160).

1.2. Suderinamumas su toje pačioje politikos srityje galiojančiomis nuostatomis

Pasiūlymas visiškai atitinka tikslus, išskeltus 2018 m. Jūrų transporto strategijoje⁴, kurioje raginama nuolatos derinti europinę sistemą su JRAB konvencija ir sudaryti vienodas sąlygas taikyti tarptautinę sistemą ES ir trečiosiose šalyse. Be to, pagal Direktyvą 2005/45/EB įdiegus valstybių narių išduodamų jūrininkų atestatų tarpusavio pripažinimo sistemą, nuostatos dėl profesinės kvalifikacijos pripažinimo pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/36/EB⁵ netaikomos jūrininkų atestatų pripažinimui pagal Direktyvą 2008/106/EB.

1.3. Suderinamumas su kitomis Sąjungos politikos sritimis

Pasiūlymu užtikrinama, kad dabar galiojantys teisės aktai būtų paprasti ir aiškūs, dėl jų taikymo neatsirastų nereikalingos naštos ir juose būtų atsižvelgiama į politinę ir socialinę raidą Europos ir tarptautiniu lygmeniu. Pasiūlymas visiškai atitinka 2011 m. baltąją knygą dėl transporto ateities⁶, nes juo užtikrinama, kad JRAB konvencijos reikalavimai būtų darniai įgyvendinami Sąjungoje ir kad valstybėms narėms ir trečiosioms šalims taikomos sąlygos išliktų vienodos.

2. TEISINIS PAGRINDAS, SUBSIDIARUMO IR PROPORCINGUMO PRINCIPAI

2.1. Teisinis pagrindas

Kadangi pasiūlymu iš dalies keičiama dabar galiojanti Direktyva 2008/106/EB ir panaikinama Direktyva 2005/45/EB, teisinis pagrindas tebėra SESV 100 straipsnio 2 dalis (EB sutarties ex 80 straipsnio 2 dalis), kurioje numatytos jūrų transporto priemonės.

2.2. Subsidiarumo principas (neišimtinės kompetencijos atveju)

Rengiant ES teisės aktus, kuriuose nustatyti jūrininkų rengimo ir atestavimo reikalavimai, daugiausia vadovautasi tarptautinių reikalavimų, konkrečiai JRAB konvencijos, modeliu. Kadangi visa JRAB konvencija jau perkelta į Sąjungos teisę ir visos valstybės narės yra prisijungusios prie konvencijos, direktyva turi būti suderinta su naujausiais tarptautinės sistemos pakeitimais.

Atsižvelgiant į pasaulinį laivybos pobūdį, reikėtų užtikrinti, kad tarptautiniai ir Sąjungos lygmens valstybių narių įsipareigojimai būtų suderinti. Šiuo atžvilgiu labai svarbu užtikrinti, kad JRAB konvencija visoje Sąjungoje būtų įgyvendinama vienodai ir taip visoms valstybėms narėms būtų sudarytos vienodos sąlygos.

Be to, pagal Sąjungoje taikomą centralizuotą trečiųjų šalių pripažinimo mechanizmą valstybės narės pagal JRAB konvenciją privalo vertinti trečiųjų šalių, kurių jūrininkų atestatus yra pripažinusios, rengimo, lavinimo ir atestavimo sistemas. Atlikus vertinimą nustatyta, kad centralizuotas mechanizmas padėjo užtikrinti vienodas sąlygas ES ir trečiosioms šalims, taip pat padėjo gerokai sumažinti išlaidas, palyginti su atvejais, jei patikrinimus trečiosiose šalyse turėtų rengti kiekviena valstybė narė atskirai.

⁴ Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui bei Regionų komitetui „Europos Sąjungos jūrų transporto politikos strateginiai tikslai ir rekomendacijos iki 2018 m.“, COM(2009) 8.

⁵ 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo (OL L 255, 2005 9 30, p. 22).

⁶ Baltoji knyga „Bendros Europos transporto erdvės kūrimo planas. Konkurencingos efektyviu išteklių naudojimu grindžiamos transporto sistemos kūrimas“, COM(2011) 144.

Siūlomomis priemonėmis bus užtikrinta, kad valstybės narės tarptautinę sistemą taikytų vienodai ir kartu išlaikytų veiksmingą turimų žmogiškųjų ir finansinių išteklių, naudojamų pagal centralizuotą trečiųjų šalių pripažinimo mechanizmą, paskirstymą.

2.3. Proporcingumo principas

Atsižvelgiant į naujausius teisinius pokyčius ir JRAB konvencijos pakeitimus, pasiūlymas suvienodinti galiojančius Sąjungos reikalavimus su tarptautiniais reikalavimais, padidinti centralizuoto trečiųjų šalių pripažinimo mechanizmo efektyvumą ir aiškiau išdėstyti valstybių narių pripažįstamų jūrininkų atestatų apibrėžtį, laikomas vienintele proporcinga ir nuoseklia priemone. Jis užtikrina, kad dabartinis aukštas saugos lygis būtų išlaikytas, ir leidžia efektyviau naudoti turimus išteklius.

2.4. Priemonės pasirinkimas

Direktyva laikoma tinkamiausia priemone nustatytiems tikslams pasiekti. Ja nustatomi bendrieji principai ir suderintas saugos lygis, užtikrinamas taisyklių laikymasis, tačiau kiekvienai valstybei narei paliekama laisvė pasirinkti, kokias teises ir technines procedūras taikyti. Visų pirma, siūlomos priemonės yra susijusios su minimaliais jūrininkų rengimo reikalavimais ir laikoma, kad direktyvoje valstybėms narėms paliekama būtina laisvė prireikus į savo rengimo sistemas įtraukti griežtesnius reikalavimus.

3. EX POST VERTINIMO, KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

3.1. Galiojančių teisės aktų *ex post* vertinimas / tinkamumo patikrinimas

Igyvendindama savo Reglamentavimo kokybės ir rezultatų programą (REFIT) Komisija įvertino ES minimalaus jūrininkų rengimo ir atestavimo bei valstybių narių jūrininkų atestatų tarpusavio pripažinimo sistemą⁷. Atlikus REFIT vertinimą nustatyta, kad su jūrininkų rengimu ir atestavimu susijusios ES sistemos pagrindiniai tikslai iš esmės pasiekti ir kad ji tebėra aktuali. Visų pirma, ES sistema padėjo pasiekti, kad su ES šalių vėliavomis plaukiojančiuose laivuose nebeliktų kvalifikacijos reikalavimų neatitinkančių įgulų, nes patobulintas jūrininkų lavinimas, rengimas ir atestavimas, o kartu sukurtas centralizuotas mechanizmas ir taip Sąjungoje parengtiems jūrininkams ir iš trečiųjų šalių įdarbinamiems jūrininkams sudarytos vienodos sąlygos. Be to, jūrininkų pažymėjimų tarpusavio pripažinimas pagal Direktyvą 2005/45/EB padėjo padidinti jūrininkų judumą tarp laivų, plaukiojančių su ES šalių vėliavomis.

Atlikus REFIT vertinimą taip pat nustatyta tam tikrų toliau nurodytų efektyvumo trūkumų ir su kai kurių reglamentavimo reikalavimų proporcingumu susijusių trūkumų.

- (a) Administraciniai reikalavimai, susiję su trečiųjų šalių pripažinimo ir pakartotinio vertinimo tvarka, nėra pakankamai veiksmingi ir efektyvūs:
- teisės aktuose nustatyti naujų trečiųjų šalių pripažinimo terminai nėra realistiški, nes nepakankamai atsižvelgiama į visus būtinus procedūrinius etapus;
 - turimi finansiniai ir žmogiškieji ištekliai, reikalingi trečiųjų šalių pripažinimui atlikti, nėra naudojami efektyviai. Taikant dabartinę tvarką neatsižvelgiama į kapitonų ir vadovaujančių specialistų, kurie gali būti įdarbinti iš trečiųjų šalių, skaičių;

⁷ SWD(2018)19.

- trečiųjų šalių pakartotinio vertinimo tvarka taikoma neproporcingai. Pakartotinio vertinimo terminais neatsižvelgiama į tai, kaip šalis laikosi JRAB konvencijos reikalavimų, ir į valstybių narių išduotų patvirtinimų skaičių;
- (b) valstybių narių išduotų jūrininkų atestatų tarpusavio pripažinimo sistemos taikymo sritis nėra aiški ir trūksta teisinio tikrumo;
- (c) Direktyva 2008/106/EB turi būti reguliariai derinama su paskutiniais JRAB konvencijos pakeitimais. Todėl, taikant dabartinę JRAB konvencijos pakeitimų įtraukimo į direktyvą sistemą, atsiranda didelė gaisatis ir ilgalaikės Sąjungos teisės neatitiktis tarptautinei sistemai pavojus.

3.2. Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis

Atsižvelgiant į techninį numatomo pasiūlymo pobūdį, surengtos tikslinės konsultacijos. Internetinės apklausos būdu keturias savaites buvo konsultuojamasi su nacionaliniais JRAB ekspertais, laivų savininkų asociacijomis ir jūrininkų profesinėmis sąjungomis. Valstybėms narėms ir Europos laivų savininkų bei jūrininkų asociacijoms surengtas seminaras, kuriame jos galėjo pasidalyti nuomonėmis apie numatomas priemones. Konsultacijų santrauka ir išsamūs atsakymai į konsultacijų metu iškeltus klausimus pateikiami prie pasiūlymo pridedamame tarnybų darbiname dokumente. Numatomoms priemonėms pritarė didžioji dalis dalyvavusių nacionalinių ekspertų ir suinteresuotųjų šalių. Tik laivų savininkams atstovaujančios suinteresuotosios šalys buvo šiek tiek susirūpinusios dėl centralizuoto mechanizmo pertvarkymo, t. y. dėl pasiūlymo inicijuoti valstybių narių pasitarimus dėl poreikio pripažinti naujas trečiąsias šalis. Tačiau, siekiant subalansuoti efektyvumo užtikrinimo priemones su poreikiu išlaikyti Europos laivyno konkurencingumą, į jų susirūpinimą atsižvelgta rengiant galutines priemones: prašančiajai valstybei narei bus leidžiama vienašališkai pripažinti trečiąją šalį, kol bus priimtas sprendimas dėl jos pripažinimo.

3.3. Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas

Šis pasiūlymas daugiausia grindžiamas duomenimis, surinktais atliekant REFIT vertinimą, kaip nurodyta atitinkamame Komisijos tarnybų darbiname dokumente⁸.

Be to, buvo surengtas nacionaliniams ekspertams ir suinteresuotosioms šalimis skirtas seminaras, susijęs su rengiamu pasiūlymu. Specialiųjų techninių žinių sukaupta ir viduje, bendradarbiaujant su Europos jūrų saugumo agentūra.

Seminaro ir diskusijų su nacionaliniais ekspertais rezultatai bei kitų atitinkamų suinteresuotųjų šalių nuomonės pateikti Tarnybų darbiname dokumente, kuris pridedamas prie pasiūlymo.

3.4. Poveikio vertinimas

Šis pasiūlymas tiesiogiai susijęs su REFIT vertinimu, kurį atlikus nustatyta, kad būtina suderinti direktyvą su tarptautine sistema, efektyviau taikyti centralizuotą trečiųjų šalių pripažinimo mechanizmą ir teisiškai aiškiau apibrėžti jūrininkų pažymėjimų pripažinimą. Numatomos priemonės neturėtų padaryti didelio poveikio (t. y. kitokio poveikio nei teisinis aiškumas, užtikrintumas ar paprastumas) ir nėra jokių kitų iš esmės besiskiriančių problemos sprendimo būdų. Laikantis Komisijos geresnio reglamentavimo gairių, visapusiškas poveikio vertinimas nebuvo atliktas.

⁸ SWD(2018)19.

Tačiau prie pasiūlymo pridedamas Komisijos tarnybų darbinis dokumentas, kuriame techniniu ir teisiniu požiūriu paaiškinami pasirinkti siūlomi sprendimai, taip pat trumpai apibūdinamos suinteresuotųjų šalių, su kuriomis konsultuotasi rengiant šią iniciatyvą, nuomonės.

3.5. Reglamentavimo tinkamumas ir supaprastinimas

Kadangi tai yra galiojančio teisės akto, kuriam taikoma Komisijos Reglamentavimo kokybės ir rezultatų programa REFIT, peržiūra, Komisija vertino galimybes supaprastinti ir sumažinti našą.

Atlikus analizę nustatyta, kad reglamentavimas būtų gerokai supaprastintas, jei Direktyva 2005/45/EB būtų panaikinta, o Direktyva 2008/106/EB būtų suderinta su tarptautine sistema.

Pagrindinis elementas, susijęs su efektyvumo didinimu, yra centralizuoto trečiųjų šalių jūrinių lavinimo ir atestavimo sistemų pripažinimo mechanizmo pertvarkymas. Inicijuojant valstybių narių pasitarimus dėl būtinybės pripažinti naują trečiąją šalį, visas procesas taps skaidresnis būtinybės vykdyti tokį pripažinimą atžvilgiu. Tai padėtų užtikrinti, kad turimi žmogiškieji ir finansiniai ištekliai būtų naudojami racionaliau ir efektyviau: bus atidžiau vertinama, ar su pripažinimu susijusios išlaidos yra proporcingos konkurenciniam pranašumui, kurį ES laivynas įgytų įdarbindamas jūreivius iš atitinkamos trečiosios šalies.

Be to, kadangi, remiantis nustatytais prioritetiniais kriterijais, persvarstymo laikotarpis jau pripažintoms trečiosioms šalims bus pratęstas, atsilaisvins šiuo metu neefektyviai naudojami ištekliai. Visų pirma, ištekliai, šiuo metu skiriami šalims, kurių jūrinių ES laivyne įdarbinama nedaug ir kurių keliamas pavojus saugai nedidelis, bus naudojami šalims, kurios turi būti persvarstomos dažniau, nes jų jūrinių, kuriems atestatai išduoti ne Sąjungoje, ES laivyne įdarbinama daugiausia.

Panaikinus trečiųjų šalių, iš kurių kapitonų ar vadovaujančių specialistų ES laivyne nebuvo įdarbinta bent penkerius metus, pripažinimą, atsiras išteklių naujų trečiųjų šalių, kurios turi daugiau galimybių Europos laivus aprūpinti darbo jėga, pripažinimui. Atsižvelgiant į duomenų stygių ir teisinį pakeitimų pobūdį, supaprastinimo elementai kiekybiškai neapibrėžti.

3.6. Pagrindinės teisės

Pasiūlymas poveikio pagrindinių teisių apsaugai neturi.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Pasiūlymas neturi poveikio Sąjungos biudžetui.

5. KITI ELEMENTAI

5.1. Įgyvendinimo planai ir stebėseną, vertinimas ir ataskaitų teikimo tvarka

Su priemonėmis, kurias į savo nacionalinę teisę turi perkelti valstybės narės, susijusi šio pasiūlymo sritis yra labai techninė, tačiau juo pakeičiama tik labai nedaug esamų juridinių prievolių. Todėl įgyvendinimo planas nereikalingas, atsižvelgiant į tai, kad veiksmai, kurių valstybės narės turės imtis siūlomoms priemonėms įgyvendinti, bus riboti.

5.2. Aiškinamieji dokumentai (direktyvoms)

Aiškinamųjų dokumentų nereikalaujama, nes siūlomos priemonės, kurias valstybės narės turės perkelti į savo nacionalinę teisę, nėra esminio pobūdžio.

5.3. Išsamus konkrečių pasiūlymo nuostatų paaiškinimas

Apibrėžtys ir taikymo sritis

1 straipsnis iš dalies keičiamas, siekiant pateikti naujų apibrėžčių, susijusių su naujomis V/3 ir V/4 taisyklėmis, kurios pateikiamos Direktyvos 2008/106/EB priede. Be to, dėl įrašyto naujo 5b straipsnio ir siekiant išaiškinti dabartinio 8 straipsnio taikymą, nuspręsta pateikti termino „priimančioji valstybė narė“ apibrėžtį.

2 straipsnis taip pat iš dalies keičiamas, siekiant įtraukti panaikinamos Direktyvos 2005/45/EB taikymo sritį.

Valstybių narių išduotų jūrininkų atestatų tarpusavio pripažinimas

Siekiant įtraukti valstybių narių išduotų jūrininkų atestatų tarpusavio pripažinimo sistemą, įrašomas naujas 5b straipsnis. 5b straipsnis daugiausia grindžiamas panaikintu Direktyvos 2005/45/EB 3 straipsniu; jame paaiškinama, kurie atestatai tarpusavyje pripažįstami, kad vienos valstybės narės atestuoti jūrininkai galėtų dirbti su kitos valstybės narės vėliava plaukiojančiuose laivuose.

Derinimas su tarptautine sistema

Į 12 straipsnį ir I priedą įtraukiami nauji JRAB konvencijos pakeitimai, susiję su naujais rengimo ir kvalifikacijos reikalavimais, taikomais jūrininkams, kurie dirba keleiviniuose laivuose ir laivuose, kuriems taikomas IGF kodeksas ir Poliarinis kodeksas.

Trečiųjų šalių išduotų jūrininkų atestatų pripažinimas

19 straipsnis iš dalies keičiamas, siekiant numatyti, kad dėl būtinybės pradėti naujų trečiųjų šalių pripažinimo procedūrą turi būti priimamas įgyvendinimo sprendimas. Šis naujas procedūrinis etapas leis prašančiajai valstybei narei pateikti pripažinimo prašymo teikimo priežastis, o valstybės narės turės galimybę aptarti atitinkamą prašymą ir priimti dėl jo sprendimą.

Be to, laikotarpis, per kurį turi būti priimtas sprendimas dėl trečiosios šalies pripažinimo, pratęsiamas nuo 18 mėnesių iki 24 mėnesių, o jei trečioji šalis turi imtis svarbių taisomųjų veiksmų, be kita ko, iš dalies pakeisti savo teisės aktus, atitinkamas laikotarpis pratęsiamas iki 36 mėnesių. Laikotarpių pratęsimas neturėtų padaryti neigiamo poveikio, nes prašančiajai valstybei narei leidžiama vienašališkai pripažinti trečiąją šalį, kol bus priimtas galutinis sprendimas dėl jos pripažinimo.

20 straipsnyje įterpiama nauja pastraipa, kurioje nurodoma aiški priežastis panaikinti trečiosios šalies pripažinimą: tai galima padaryti, jei bent penkerius metus tos šalies jūrininkai nedirbo ES laivyne.

Trečiųjų šalių persvarstymas

21 straipsnis iš dalies keičiamas, siekiant prioritetinių kriterijų pagrindu pratęsti persvarstymo laikotarpį iki dešimties metų. Trečiosios šalys, kurių jūrininkų ES laivyne dirba mažai ir kurių saugai keliamas pavojus yra nedidelis, turėtų būti persvarstomos rečiau, palyginti su trečiosiomis šalimis, kurių jūrininkų ES laivyne dirba daugiausia.

Informacija apie patvirtinimus, liudijančius trečiųjų šalių išduotų pažymėjimų pripažinimą

25a straipsnis iš dalies keičiamas, siekiant pripažinimo panaikinimo ir trečiųjų šalių, kurios turi būti persvarstomos pirmenybės tvarka, nustatymo tikslais suteikti galimybę naudoti valstybių narių pateiktą informaciją apie trečiųjų šalių išduotų pažymėjimų pripažinimą liudijančių patvirtinimų skaičių. 5a straipsnis pakeičiamas, siekiant suderinti jį su nauju 25a straipsniu.

Pakeitimo tvarka ir komiteto procedūra

27 straipsnis iš dalies keičiamas, siekiant įgalinti Komisiją deleguotaisiais aktais iš dalies pakeisti būtinas Direktyvos 2008/106/EB nuostatas, kad ta direktyva galėtų būti suderinta su būsimais JRAB konvencijos pakeitimais.

27a straipsnis pakeistas, siekiant suderinti jį su 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniu susitarimu dėl geresnės teisėkūros⁹.

⁹ OL L 123, 2016 5 12, p. 10.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

kuria iš dalies keičiama Direktyva 2008/106/EB dėl minimalaus jūrininkų rengimo ir panaikinama Direktyva 2005/45/EB

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,
atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 100 straipsnio 2 dalį,
atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,
teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,
atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę¹⁰,
atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę¹¹,
laikydami įprastos teisėkūros procedūros,
kadangi:

- (1) siekiant išlaikyti aukštą jūrų saugumo ir jūrų taršos prevencijos lygį, būtina pagerinti Sąjungos jūrininkų žinias bei įgūdžius ir šiuo tikslu parengti tarptautines taisykles atitinkančią jūrininkų rengimo ir atestavimo tvarką;
- (2) jūrininkų rengimą ir atestavimą tarptautiniu lygmeniu reglamentuoja 2010 m. persvarstyta Tarptautinės jūrų organizacijos (TJO) 1978 m. Konvencija dėl jūrininkų rengimo, atestavimo ir budėjimo normatyvų (JRAB konvencija). Paskesni JRAB konvencijos pakeitimai priimti 2015 m. ir yra susiję su rengimo ir kvalifikacijos reikalavimais, taikomais jūrininkams, dirbantiems laivuose, kuriems taikomas Tarptautinis dujas ar kitą žemos pliūpsnio temperatūros kurą naudojančių laivų saugos kodeksas (IGF kodeksas). Be to, 2016 m. priimti JRAB konvencijos pakeitimai, susiję su keleiviniuose laivuose ir poliariniuose vandenyse plaukiojančiuose laivuose dirbančių jūrininkų rengimu ir kvalifikacija;
- (3) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/106/EB¹² JRAB konvencija įtraukiama į Sąjungos teisę. JRAB konvenciją yra pasirašiusios visos valstybės narės, todėl, siekiant suvienodinti jų tarptautinių įsipareigojimų įgyvendinimą, jūrininkų rengimą ir atestavimą reglamentuojančios Sąjungos taisyklės turi būti suderintos su JRAB konvencija. Todėl, siekiant atsižvelgti į naujausius JRAB konvencijos pakeitimus, susijusius su laivuose, kuriems taikomas IGF kodeksas, keleiviniuose laivuose ir poliariniuose vandenyse plaukiojančiuose laivuose dirbančių jūrininkų rengimu ir kvalifikacija, reikėtų iš dalies pakeisti kelias Direktyvos 2008/106/EB nuostatas;

¹⁰ OL C , , p. .

¹¹ OL C , , p. .

¹² OL L 323, 2008 12 3, p. 33. .

- (4) siekiant atsižvelgti į tarptautinio lygmens pokyčius ir užtikrinti, kad Sąjungos taisyklės būtų laiku pritaikytos prie šių pokyčių, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl JRAB konvencijos pakeitimų įtraukimo, atnaujinant jūrininkų rengimui ir atestavimui taikomus techninius reikalavimus. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais, ir kad tos konsultacijos būtų vykdomos vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros¹³ nustatytais principais. Visų pirma, siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;
- (5) Direktyvoje 2008/106/EB taip pat numatytas centralizuotas trečiųjų šalių išduotų jūrininkų atestatų pripažinimo mechanizmas. Pagal Reglamentavimo kokybės ir rezultatų programą (REFIT) atlikus vertinimą¹⁴ nustatyta, kad, pradėjus taikyti centralizuotą mechanizmą, valstybių narių išlaidos gerokai sumažėjo. Tačiau vertinimas taip pat parodė, kad kai kurių pripažintų trečiųjų šalių jūrininkų Sąjungos laivuose įdarbinta labai nedaug. Todėl, siekiant efektyviau naudoti turimus žmogiškuosius ir finansinius išteklius, trečiųjų šalių pripažinimo tvarka turėtų būti grindžiama tokio pripažinimo būtinybės analize, taip pat turėtų būti įvertinta, kiek tokių trečiųjų šalių kapitonų ir vadovaujančių specialistų galėtų būti įdarbinta Sąjungos laivuose;
- (6) atsižvelgiant į trečiųjų šalių pripažinimo tvarkos taikymo patirtį, atlikus REFIT vertinimą nustatyta, kad, taikant dabartinį reikalavimą dėl 18 mėnesių laikotarpio, neatsižvelgiama į proceso, kuris apima Europos jūrų saugumo agentūros atliekamą patikrinimą vietoje, sudėtingumą. Diplomatinėms priemonėms, kurios būtinos tokiam patikrinimui suplanuoti ir atlikti, reikia daugiau laiko. Be to, 18 mėnesių nepakanka tais atvejais, kai trečioji šalis, siekdama atitikties JRAB konvencijos reikalavimams, turi atlikti taisomuosius veiksmus ir teisinius savo sistemos pakeitimus. Todėl laikotarpis, per kurį Komisija turi priimti sprendimą, turėtų būti pratęstas nuo 18 iki 24 mėnesių, o tais atvejais, kai trečioji šalis turi imtis svarbių taisomųjų veiksmų, be kita ko, iš dalies pakeisti savo teisinės nuostatas, tas laikotarpis turėtų būti pratęstas iki 36 mėnesių. Be to, siekiant išlaikyti pripažinimo tvarkos lankstumą, prašančioji valstybė narė ir toliau turėtų turėti galimybę laikinai pripažinti trečiosios šalies jūrininkų rengimo, atestavimo ir budėjimo normatyvų sistemą;
- (7) siekiant dar labiau padidinti centralizuotos trečiųjų šalių pripažinimo sistemos efektyvumą, trečiųjų šalių, kurių jūrininkų Sąjungos laivuose įdarbinama mažai, persvarstymo intervalai turėtų būti ilgesni – jie turėtų būti pratęsti iki dešimties metų. Tačiau šis ilgesnis tokių trečiųjų šalių sistemos persvarstymo intervalas turėtų būti derinamas su saugos aspektais grindžiamais prioritetiniais kriterijais – taip būtų patenkintas efektyvumo poreikis ir kartu užtikrinta, kad, pablogėjus atitinkamose trečiojoiose šalyse vykdomo jūrininkų rengimo kokybei, būtų taikomas veiksmingas apsaugos mechanizmas;

¹³ Europos Parlamento, Europos Sąjungos Tarybos ir Europos Komisijos tarpinstitucinis susitarimas dėl geresnės teisėkūros (OL L 123, 2016 5 12, p. 10).

¹⁴ SWD(2018)19.

- (8) informacija apie iš trečiųjų šalių įdarbintus jūrininkus Sąjungos lygmeniu gaunama, kai valstybės narės praneša jų nacionaliniuose registruose laikomą atitinkamą informaciją apie išduotus atestatus ir patvirtinimus. Ši informacija turėtų būti naudojama ne tik statistiniais ir politikos rengimo tikslais, bet ir siekiant padidinti centralizuotos trečiųjų šalių pripažinimo sistemos efektyvumą. Remiantis valstybių narių pateikta informacija, pripažintos trečiosios šalys, kurių jūrininkai Sąjungos laivyne nebuvo įdarbinti bent penkerius pastaruosius metus, pašalinamos iš pripažintų trečiųjų šalių sąrašo. Be to, ši informacija taip pat naudojama, siekiant nustatyti trečiąsias šalis, kurias reikia persvarstyti pirmenybės tvarka;
- (9) nuostatos dėl profesinės kvalifikacijos pripažinimo pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/36/EB¹⁵ netaikomos jūrininkų atestatų pripažinimui pagal Direktyvą 2008/106/EB. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/45/EB¹⁶ reglamentuojamas valstybių narių išduotų jūrininkų atestatų tarpusavio pripažinimas. Tačiau po 2010 m. JRAB konvencijos pakeitimų Direktyvoje 2005/45/EB pateiktos jūrininkų atestatų apibrėžtys yra nebeaktualios. Todėl valstybių narių išduotų jūrininkų atestatų tarpusavio pripažinimo sistema turėtų būti iš dalies pakeista, siekiant atsižvelgti į tarptautinius pokyčius ir į Direktyvoje 2008/106/EB pateiktas naujas jūrininkų atestatų apibrėžtis. Be to, į tarpusavio pripažinimo sistemą taip pat turėtų būti įtraukti valstybių narių įgaliojimu išduoti jūrininkų sveikatos pažymėjimai. Siekiant pašalinti dviprasmiškumą bei Direktyvos 2005/45/EB ir Direktyvos 2008/106/EB neatitikimo riziką, jūrininkų atestatų tarpusavio pripažinimas turėtų būti reglamentuojamas Direktyva 2008/106/EB;
- (10) siekiant padidinti teisinį aiškumą ir nuoseklumą, Direktyva 2005/45/EB turėtų būti panaikinta, o Direktyva 2008/106/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 2008/106/EB pakeitimai

Direktyva 2008/106/EB iš dalies keičiama taip:

- (1) 1 straipsnis papildomas šiais punktais:

„43. priimančioji valstybė narė – valstybė narė, kurioje jūrininkas siekia savo atestato priėmimo ar pripažinimo;

44. IGF kodeksas – Tarptautinis dujas ar kitą žemos pliūpsnio temperatūros kurą naudojančių laivų saugos kodeksas, apibrėžtas SOLAS II-1/2.29 taisyklėje;

45. Poliarinis kodeksas – Tarptautinis laivybos poliariniuose vandenyse kodeksas, apibrėžtas SOLAS XIV/1.1 taisyklėje;

46. poliariniai vandenys – Arkties vandenys ir (arba) Antarktis, apibrėžti SOLAS XIV/1.2–XIV/1.4 taisyklėse.“

- (2) 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) pirma pastraipa iš dalies keičiama taip:

¹⁵ Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo (OL L 255, 2005 9 30, p. 22).

¹⁶ Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/45/EB dėl valstybių narių išduotų jūrininkų atestatų abipusio pripažinimo ir iš dalies keičianti Direktyvą 2001/25/EB (OL L 255, 2005 9 30, p. 160).

„1. Ši direktyva taikoma joje nurodytiems jūrininkams, dirbantiems jūrų laivuose, kurie plaukioja su valstybės narės vėliava, išskyrus:“

b) pridedama 2 dalis:

„2. 5b straipsnis taikomas jūrininkams, kurie:

a) yra valstybės narės piliečiai;

b) nėra valstybės narės piliečiai, bet turi valstybės narės išduotą atestatą.“

(3) 5a straipsnis pakeičiamas taip:

„20 straipsnio 8 dalies ir 21 straipsnio 2 dalies taikymo tikslais valstybės narės Komisijai kasmet pateikia šios direktyvos V priede nurodytą informaciją apie kompetencijos pažymėjimus ir kompetencijos pažymėjimų pripažinimą liudijančius patvirtinimus, reikalingą valstybėms narėms ir Komisijai naudoti formuojant politiką. Jos taip pat gali savanoriškai teikti informaciją apie eiliniams jūrininkams pagal JRAB konvencijos priedo II, III ir VII skyrius išduotus tinkamumo liudijimus.“

(4) Įterpiamas 5b straipsnis:

„5b straipsnis

Valstybių narių išduotų jūrininkų atestatų tarpusavio pripažinimas

1. Kiekviena valstybė narė priima kitos valstybės narės arba kitai valstybei narei prižiūrint išduotus tinkamumo liudijimus ir dokumentinius įrodymus, kad leistų jūrininkams dirbti savo laivyne.

2. Kiekviena valstybė narė pripažįsta kapitonams ir vadovaujantiems specialistams pagal I priedo V/1-1 ir V/1-2 taisyklės kitos valstybės narės išduotus kompetencijos pažymėjimus arba tinkamumo liudijimus, juos patvirtindama pripažinimui paliudyti. Pripažinimą liudijantis patvirtinimas turi būti taikomas tik jame nurodytoms pareigoms, funkcijoms ir kompetencijos ar tinkamumo lygiams. Tokiam patvirtinimui naudojama JRAB kodekso A-I/2 poskyrio 3 dalyje nustatyta forma.

3. Kiekviena valstybė narė, siekdama leisti jūrininkams dirbti savo laivyne, priima kitos valstybės narės įgaliojimu pagal 11 straipsnį išduotus sveikatos pažymėjimus.

4. Valstybės narės užtikrina, kad jūrininkai turėtų teisę pagal nacionalinės teisės aktus ir procedūras apskusti atsisakymą patvirtinti arba priimti galiojantį atestatą arba jokio atsakymo nebuvimą.

5. Nepaisant 2 dalies, priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos gali nustatyti papildomus pareigų, funkcijų ir kompetencijos ar tinkamumo lygių, susijusių su 7 straipsnyje nurodytais pakrančių reisiais, apribojimus arba pagal I priedo VII/1 taisyklę reikalauti alternatyvių pažymėjimų.

6. Nepaisydama 2 dalies, valstybė narė prireikus gali leisti kitos valstybės narės išduotą ir patvirtintą atitinkamą galiojantį atestatą, kurio pripažinimo suinteresuota valstybė narė dar nėra patvirtinusi, turinčiam jūrininkui ne ilgiau kaip tris mėnesius su jos vėliava plaukiojančiame laive eiti kitas nei vyresniojo radijo operatoriaus arba radijo operatoriaus pareigas, išskyrus Radijo ryšio reglamente numatytus atvejus.

Dokumentinis įrodymas, kad kompetentingoms institucijoms pateikta paraiška suteikti patvirtinimą, turi būti laikomas laive, kad su juo būtų galima susipažinti.

7. Priimančioji valstybė narė užtikrina, kad jūrininkai, pateikę pripažinti atestatus, kuriuos turėdami jie gali vykdyti vadovavimo lygio funkcijas, tinkamai išmanyti su funkcijomis, kurias jiems leidžiama vykdyti, susijusią tos valstybės narės jūrų teisę.“

(5) 12 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Kiekvienas kapitonas, vadovaujantis specialistas ir radijo operatorius, turintis pagal bet kurį I priedo skyrių (išskyrus V skyriaus V/3 taisyklę arba VI skyrių) išduotą ar pripažintą atestatą, dirbantis jūroje arba ketinantis grįžti į darbą jūroje po krante praleisto tam tikro laiko, tam, kad ir toliau tiktų darbui jūroje, privalo ne rečiau kaip kas per penkerius metus:

a) pasitikrinti, ar atitinka 11 straipsnyje nustatytus sveikatos normatyvus, ir

b) pagal JRAB kodekso A-I/11 poskyrį įrodyti, jog yra išlaikęs profesinę kompetenciją.“;

(b) įterpiama 2b dalis:

„2b. Tam, kad galėtų tęsti darbą poliariniuose vandenyse plaukiojančiuose laivuose, kiekvienas kapitonas arba vadovaujantis specialistas turi atitikti šio straipsnio 1 dalies reikalavimus ir ne rečiau kaip kas penkerius metus pagal JRAB kodekso A-I/11 poskyrio 4 dalį įrodyti, jog yra išlaikęs su poliariniuose vandenyse plaukiojančiais laivais susijusią profesinę kompetenciją.“;

(c) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Kiekviena valstybė narė palygina kompetencijos normatyvus, taikytus asmenims, siekusiems gauti kompetencijos pažymėjimus ir (arba) tinkamumo liudijimus, kurie buvo išduodami iki 2017 m. sausio 1 d., su JRAB kodekso A dalyje nustatytais atitinkamo kompetencijos pažymėjimo ir (arba) tinkamumo liudijimo kompetencijos normatyvais ir nusprendžia, ar reikia reikalauti, kad tokių kompetencijos pažymėjimų ir (arba) tinkamumo liudijimų turėtojai išklaustyti atitinkamą žinių atnaujinimo ir kvalifikacijos kėlimo kursą arba kad jų kompetencija būtų įvertinta.“;

(d) įterpiama 3a dalis:

„3a. Kiekviena valstybė narė palygina kompetencijos normatyvus, taikytus asmenims, dirbusiems dujomis varomuose laivuose iki 2017 m. sausio 1 d., su JRAB kodekso A-V/3 poskyryje nustatytais kompetencijos normatyvais ir nusprendžia, ar reikia reikalauti, kad šis personalas atnaujintų savo kvalifikaciją.“

(6) 19 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Valstybė narė, kuri ketina patvirtinimu pripažinti 1 dalyje nurodytus laivo kapitonui, vadovaujančiam specialistui arba radijo operatoriui trečiosios šalies išduotus kompetencijos pažymėjimus arba tinkamumo liudijimus, kad jie galėtų dirbti su jos vėliava plaukiojančiuose laivuose, Komisijai pateikia prašymą dėl tos trečiosios šalies pripažinimo, prie kurio pridedama preliminarai trečiosios šalies atitikties JRAB konvencijos reikalavimams analizė, kuriai atlikti renkama II priede nurodyta informacija, taip pat apskaičiuojamas kapitonų ir vadovaujančių specialistų, kurie gali būti įdarbinti iš tos šalies, skaičius.

Valstybei narei pateikus prašymą, Komisija priima sprendimą dėl pripažinimo procedūros inicijavimo tos trečiosios šalies atžvilgiu. Tokie įgyvendinimo aktai priimami pagal 28 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

Jei sprendimas dėl pripažinimo procedūros inicijavimo yra teigiamas, Komisija, padedama Europos jūrų saugumo agentūros ir prireikus dalyvaujant prašymą pateikusiai valstybei narei, surenka II priede nurodytą informaciją ir atlieka trečiosios šalies, kurios atžvilgiu pateiktas prašymas dėl pripažinimo, rengimo ir atestavimo sistemų vertinimą, kad patikrintų, ar atitinkama šalis atitinka visus JRAB konvencijos reikalavimus ir ar yra imtasi visų tinkamų priemonių, kad būtų užkirstas kelias suklastotų atestatų išdavimui.“;

(b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Sprendimą dėl trečiosios šalies pripažinimo Komisija priima įgyvendinimo aktu. Tas įgyvendinimo aktas priimamas per 24 mėnesius nuo teigiamo sprendimo priėmimo pagal 2 dalį dienos, laikantis 28 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Jei JRAB konvencijos reikalavimams įvykdyti atitinkama trečioji šalis turi atlikti svarbius taisomuosius veiksmus, be kita ko, iš dalies pakeisti savo teisės aktus, lavinimo, rengimo ir atestavimo sistemą, sprendimas gali būti priimtas per 36 mėnesius nuo 2 dalyje nurodyto teigiamo sprendimo priėmimo dienos.

Prašymą pateikusi valstybė narė gali nuspręsti pripažinti trečiąją šalį vienašališkai, kol pagal šią dalį bus priimtas sprendimas. Tokio vienašališko pripažinimo atveju valstybė narė Komisijai praneša, kiek išduota pripažinimą liudijančių patvirtinimų, susijusių su 1 dalyje nurodytais kompetencijos pažymėjimais ir tinkamumo liudijimais, kuriuos trečioji šalis išdavė iki sprendimo dėl jos pripažinimo priėmimo dienos.“

(7) 20 straipsnyje įrašoma 8 dalis:

„8. Jeigu valstybė narė nėra išdavusi pripažinimą liudijančių patvirtinimų, susijusių su 19 straipsnio 1 dalyje nurodytais kompetencijos pažymėjimais ar tinkamumo pažymėjimais, trečiosios šalies išduotais ilgesniam nei 5 metų laikotarpiui, tos šalies atestatų pripažinimas atšaukiamas. Šiuo tikslu Komisija, laikydamosi 28 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros, priima įgyvendinimo sprendimus, pranešusi apie tai valstybėms narėms ir atitinkamai trečiajai šaliai bent prieš du mėnesius.“

(8) 21 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Trečiasis šalis, kurios pripažintos 19 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje nurodyta tvarka, įskaitant nurodytasias 19 straipsnio 6 dalyje, Komisija, padedama Europos jūrų saugumo agentūros, reguliariai ir bent kas dešimt metų po paskutinio vertinimo persvarsto, kad patikrintų, ar jos atitinka II priede nustatytus atitinkamus kriterijus ir ar yra imtasi tinkamų priemonių, kad būtų užkirstas kelias suklastotų atestatų išdavimui.“;

(b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Komisija, padedama Europos jūrų saugumo agentūros, persvarsto trečiasis šalis pagal prioritetinius kriterijus. Šie prioritetiniai kriterijai yra:

a) pagal 23 straipsnį teikiami uosto valstybės kontrolės veiklos duomenys;

b) pripažinimą liudijančių patvirtinimų, išduotų dėl kompetencijos pažymėjimų ar tinkamumo pažymėjimų, kuriuos trečioji šalis išdavė pagal JRAB konvencijos V/1-1 ir V/1-2 taisykles, skaičius;

c) trečiosios šalies akredituotų jūrininkų lavinimo bei rengimo institucijų skaičius;

d) trečiosios šalies patvirtintų programų skaičius;

e) paskutinio vertinimo data ir svarbių procesų trukmę, kurie nustatyti atliekant paskutinį Komisijos vertinimą, skaičius;

f) svarbus trečiosios šalies jūrininkų rengimo ir atestavimo sistemos pokytis.

Jeigu trečioji šalis nesilaiko JRAB konvencijos reikalavimų, kaip nustatyta 20 straipsnyje, ta šalis persvarstoma pirmiau už kitas trečiąsias šalis.“

(9) 25a straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. 20 straipsnio 8 dalies ir 21 straipsnio 2 dalies taikymo tikslais valstybės narės Komisijai pateikia V priede nurodytą informaciją, reikalingą valstybėms narėms ir Komisijai naudoti formuojant politiką.“

(10) 27 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) pirma pastraipa iš dalies keičiama taip:

„1. Komisijai pagal 27a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiamas šios direktyvos V priedas, susijusius su informacijos, kurią turi pateikti valstybės narės, konkrečiu ir aktuali turiniu bei detalėmis, jei tokiais aktais tik siekiama atsižvelgti į JRAB konvencijos bei kodekso pakeitimus ir kartu laikomasi duomenų apsaugos reikalavimų. Tokiais deleguotaisiais aktais negali būti keičiamos nuostatos dėl duomenų anoniminimo, reikalaujamo pagal 25a straipsnio 3 dalį.“;

b) pridedama 2 dalis:

„2. Komisijai pagal 27a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiamas šios direktyvos I priedas ir visos kitos būtinos nuostatos, siekiant suderinti direktyvą su naujais JRAB konvencijos ir JRAB kodekso pakeitimais.“

(11) 27a straipsnis pakeičiamas taip:

„27a straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.

2. 27 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo [įsigaliojimo dienos].

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 27 straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais, vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais.

5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

6. Pagal 27 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.“

(12) I priedas iš dalies keičiamas pagal šios direktyvos priedą.

2 straipsnis

Panaikinimas

Direktyva 2005/45/EB panaikinama.

3 straipsnis

Perkėlimas

Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip nuo [12 mėnesių po įsigaliojimo]. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

4 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

5 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas